

Bie Michels

Verzamelde verhalen

Verzamelen is een dwangmatige bezigheid, een manier om controle te hebben over de wereld, maar ook een spiegel van de verzamelaar. Door zijn fetisjistische aard is verzamelen een manier om te de-contextualiseren en een nieuwe samenhang te bereiken. Een verzamelaar scheidt plezier in analogieën en afwijkingen, maar bovenal in de kleine verschillen binnen het domein van zijn keuze. Het banale wordt tot onderwerp van bijzondere belangstelling verheven. 'Verhalen' zijn mijn verzameling.

— Bie Michels

In haar schilderijen, installaties en video's wil Bie Michels kleine onopvallende dingen, simpele verhalen, kleine gevoelens en handelingen waarin ze grandeur ervaart tot uitdrukking brengen. *TRACÉS. Analogieën en dissonanten* is het resultaat van een kringloopproject dat ze in 2010 startte in de kringloopcentrale in Merksem. Hier komen alle afgedankte opgehaalde spullen van Antwerpen en omstreken terecht, worden ze gesorteerd en hersteld om daarna verder verdeeld te worden in de Antwerpse Kringwinkels.

Ze gaat er op zoek naar de verhalen van de objecten die het magazijn kruisen en naar die van de mensen die er werken – mensen met verschillende sociale en etnische achtergronden. Welke markante geschiedenis zit er achter een bepaald persoon, vaak fragiel, maar getuigend van overlevingsdrang en waardigheid? Welke – vermoede, gefantaseerde want voor ons onzichtbare – betekenis heeft een banaal object, drager van menselijkheid omdat het ooit een deel was van de wereld van een eigenaar? Of bestaan de dingen op zich, zonder onze aanwezigheid?

Michels onderzoekt de interactie tussen mens en object door verhalen en getuigenissen te registreren, voorwerpen te 'volgen' en foto's te maken. Hoeveel interesse hebben mensen voor het voorwerp dat hun handen passeert, worden ze geïntrigeerd door een kras of een bloedvlek, voelen ze zich soms geconfronteerd met de (mogelijke) geschiedenis van het object, beelden ze zich in wat er mee

gebeurd kan zijn, heeft dat ingebeelde verhaal te maken met hun eigen voorgeschiedenis? Of zijn ze immuun (geworden), stoot de beladenheid hen af of zijn ze gewoon 'gedachteloos' aanwezig bij al die onzichtbare intimiteiten? Dat probeert ze uit te zoeken door het personeel vragen te stellen over heel specifieke objecten, maar ook over het object in het algemeen. Leeft een object? Leeft materie? Heeft een object een ziel?...

In *TRACÉS Analogieën en dissonanten* in een leegstaand huis naast een Antwerpse Kringwinkel, komen verschillende verhaallijnen van het project samen. Zo zijn er de verhalen van de mensen die in de kringloopcentrale werken (via interviews en portretten); er zijn de bewegende beelden en foto's over het traject – van eigenaar naar kringloopcentrale naar nieuwe eigenaar – dat bepaalde objecten afleggen; er is de registratie van het leeghalen van een huis dat na het overlijden van de eigenares anderhalf jaar onaangeroerd bleef – en er is een travel langs de opeenstapeling van objecten in de kringloopcentrale zelf. Daarnaast selecteerde Bie Michels een aantal kunstwerken uit de collectie van het M HKA waarover ze de werknemers van het kringloopcentrum een aantal vragen stelde, zoals: Heeft een kunstwerk als object méér ziel? Heeft een gewoon object dat in een kunstwerk of een tentoonstelling terecht komt ineens meer ziel? De collectiewerken worden samen met het werk van Bie Michels getoond.

Bie Michels
Loskade en buiten

Bie Michels
Onderbroekje en Bellina

TRACÉS
Analogieën en dissonanten
01.03 → 01.04.2012
Locatie: Kroonstraat A'pen